

IV.

Yderligere Forslag vedrørende Apotekerne og Apotekdriften.

For det Tilfælde, at Justitsministeriet maatte ville udarbejde et Lovforslag paa Grundlag af det oven for anførte, skulle vi tillade os at henlede Opmærksomheden paa følgende Punkter, der endvidere turde egne sig til Overvejelse, og som formentlig kunne give Anledning til Optagelse af nogle yderligere Bestemmelser i et saadant Forslag.

a. Det turde saaledes være naturligt at indlede Lovforslaget med en Paragraf, indeholdende de almindelige Betingelser for at blive Apoteker. Saafremt man med Kommissionen maatte være enig i, at der efter de nu bestaaende Forhold ikke kan blive Spørgsmaal om en Afløsning af de herværende reelle Bevillinger, kunde man maaske lade sig nøje med en Henvisning til, at det til at opnaa Bevilling til Drift af et Apotek har sit Forblivende ved de hidtil herom gældende Regler. Men Kommissionens Flertal skal anbefale, at der ved Siden heraf optages en Bestemmelse sigtende til at sikre, at den, der overtager et Apotek, har den fornødne praktiske Fordannelse. Vi foreslaa derfor, at det i dette Tjemed bestemmes, at der for at opnaa Apotekerbevilling, foruden farmaceutisk Kandidateksamen (jfr. Anordningen om de farmaceutiske Eksaminer af 21de Septbr. 1892 C.), bestaaet med mindst 2den Karakter, udkræves, at den paagældende efter bestaaet Medhjælpereksamen har haft 5 Aars Tjeneste paa et dansk Apotek. En saadan Bestemmelse tager særlig Sigte paa de reelle Apotekere. Som Forholdene ere, vil der nemlig ikke lettelig blive Spørgsmaal om at tildele en personlig Bevilling til en Farmaceut, der ikke fyldestgør den foreslaaede Betingelse om visse Aars praktisk Tjeneste. Ved de reelle Apoteker kunde det derimod nok hænde, at en ung Farmaceut umiddelbart efter endt Eksamen tilkøbte sig et Privilegium, uden at have haft anden praktisk Uddannelse end den, han i sin Tid har faaet som Elev paa et Apotek, hvilket Forhold naturligvis maa anses for uheldigt. At der er foreslaaet Tjeneste paa et dansk Apotek, ligger i, at praktisk Uddannelse i andre Lande, der muligvis have en ganske anden Ordning af Apotekervæsenet, ikke altid kan forudsættes at kunne stilles lige med den Uddannelse, der kan faas her hjemme. Den, der, muligvis i Nærværelse, har opholdt sig i Udlandet, vil ogsaa lettelig være bleven ganske fremmed for Forholdene her hjemme og ikke egne sig til Ansættelse som Apoteker her. Undertegnede Falbe-Hansen, Hansen og Hempel, der havde stillet Forslag om, at den Tid, i hvilken man for at kunne blive Apoteker skulde efter bestaaet Medhjælpereksamen have gjort Tjeneste paa et dansk Apotek, indskrænkedes til 3 Aar, hvilket Forslag imidlertid forstøvedes af Flertallet, fastholde dette Forslag.

Et Mindretal (Benzon og Strøbyberg) kan vel indrømme, at det kan være heldigt, at der haves en vis praktisk Uddannelse, forinden den selvstændige Virksomhed som Apoteker tiltrædes; men hertil fordrer ingenlunde en Tid af 5 Aar som Medhjælper efter Eksamen. I Preussen, det eneste Land, hvor saa vidt os bekendt en lignende Fordring findes, forlanges der tre Aars praktisk Gerning, hvoraf mindst Halvdelen i Hjemlandet. Dette forekommer os langt heldigere, ti derved forhindrer man ikke ligefrem de Unge i at se sig om i Verden og drage Nytte og Erfaring af